

Téma „Vypořádání SJM“ zcela splnilo má očekávání, s nimiž jsem se do jeho zpracování pouštěla. Jde o problematiku živou, mnohvrstvou a dynamickou, která navozuje celou řadu otázek. Často jde o problémy velmi frekventované, s nimiž se pravděpodobně každý z nás, anebo alespoň některý z našich blízkých v průběhu života nějakým způsobem setká.

Oproti řadě zahraničních právních úprav vypořádání je česká právní úprava vcelku rámcová. Poslání takového způsobu regulace je zřejmé. Právní úprava vypořádání musí být schopná pokrýt širokou škálu životních situací ve všech jejich barvách, přičemž by též měla držet krok s případnými změnami, které v této oblasti mohou postupem času nastat. Na druhou stranu však taková úprava klade nemalé nároky na fundovanost soudce.

Ideální variantou zajisté je, dokážou-li se účastníci na vypořádání dohodnout. Za situace, kdy SJM zaniklo rozvodem manželství, je ale často dohoda věcí vysloveně nemyslitelnou, když mezi manžely stále přetrvává nevraživost způsobená rozchodem. Dojde-li za takových okolností na řízení o vypořádání, pak je celý proces nejednou poznamenán velikým napětím. Taktéž v tomto ohledu hraje značnou roli fundovanost soudce, který by měl být schopen i přes případné emoční vypětí objektivně zvážit veškerá směrodatná hlediska.

V současné době široká veřejnost s napětím očekává, jak se vyvine tzv. „čekání na nový občanský zákoník.“ Jelikož je nový soukromoprávní kodex naléhavě zapotřebí, což si jistě uvědomují i

naši zákonodárci, lze očekávat, že nový občanský zákoník v dohlednu přijat bude. Jde jen o to, jakou podobu bude nakonec mít.

Jak plyne ze shora podaného výkladu, v oblasti SJM a jeho vypořádání návrh žádné převratné změny nepřináší. Většinou tak jde jen o zpřesnění či rozvedení dosavadní právní úpravy reflektující aktuální judikaturu a evropský kontinentální právní kontext.